

UUTISKIRJE

Tervehdys Hongkongista!

”Hänellä on teille annettavana runsaasti kaikkia lahjoja, niin että teillä on aina kaikki, mitä tarvitsette ja voitte tehdä runsaasti kaikkea hyvää.” (2. Kor. 9:8)

Sain kotoa Tervolasta lähtiessä Heikki-kirkkoherralta ja hänen vaimoltaan Leenalta pienen kirjasen, jossa on rohkaisevia raamatunjakeita. Kirja on minulla työhuoneeni pöytälaatikossa täällä Hongkongin Luterilaisella teologisella seminaarilla. Rohkaiseville sanoille on viime aikoina ollut tarvetta. Tämä Korinttilaiskirjeen kohta puhutteli minua erityisesti tänä aamuna. Olen kipuillut täällä paljon sitä, onko minulla oikeasti tänne mitään annettavaa. Ja sitten kuitenkin vastaus on ilmiselvä: tietenkin on!

Lähdimme mieheni Markuksen kanssa Hongkongiin elokuun alussa. Opetan käytännöllistä teologiaa Hongkongin Luterilaisella teologisella seminaarilla. Syyslukukausi on hyvässä vauhdissa. Minulla on nyt syksyllä kaksi kurssia, jotka molemmat alkoivat syyskuun alussa ja päättyvät joulukuun alkuun. Toinen kurssistani käsittelee perhe-elämän teemoja, joita olen viime vuodet tutkinut. Toinen kurssini puolestaan keskittyy surevien ihmisten sielunhoitoon. Kurssillani on hongkongilaisten lisäksi opiskelijoita Macaosta, Manner-Kiinasta, Myanmarista ja Nepalista. Kirkkokunnista edustettuina ovat luterilaisten lisäksi baptistit ja metodistit. Meno on siis varsin kansainvälistä ja ekumeenista!

Jokainen luento on oma kulttuurishokkinsa

Opetustehtäväni ovat alkaneet hyvin ja nautin opettamisesta todella paljon. Ensimmäiset luennot menivät pienessä pakokauhun tunteessa, että tuleekohan tästä yhtään mitään. Toisaalta kaikki tuntui myös menevän oikein mukavasti ja ajattelin jo, että tähän alkoikin sujua hyvin heti alusta alkaen. Mitä pidemmälle kurssit ovat edenneet, sitä enemmän ymmärrän, että en oikeastaan tiedä yhtään, mitä ja miten minun pitäisi täällä opettaa. Paikalliseen kulttuuriin kuuluu vahvasti se, että opettaja on iso auktoriteetti, jota opiskelijat kuuntelevat hiljaa. Olen kuitenkin pyrkinyt aktivoimaan opiskelijoita ensimmäisiltä luennoilta lähtien ja nyt opiskelijat jakavatkin omia ajatuksiaan hyvin innokkaasti. Ja mitä enemmän he puhuvat luennolla, sitä enemmän ymmärrän, että omat länsimaiset ajatuksetni liikkuvat useimmiten jossain aivan eri sfääreissä kuin opiskelijoiden ajatukset.

UUTISKIRJE

Elämä seminaarilla on hyvin yhteisöllistä. Opiskelijoiden kanssa vietetään aikaa joskus myös viikonloppuisin. Kuvassa olen mieheni Markuksen ja muutaman opiskelijani kanssa ulkona syömässä jumalanpalveluksen päätteeksi.

Kulttuurierot aiheuttavat luennoilla myös tahatonta komiikkaa. Välillä nauramme niin paljon, että olen luennon päätteeksi aivan hiessä paitsi kuuman ja kostean ilmaston vuoksi, myös siksi, että olen yksinkertaisesti nauranut yhteisille kummelluksillemme aivan kippurassa. Yhdellä sielunhoidon luennolla eräs hongkongilainen opiskelija kysyi, että mitä tulee tehdä, jos ihminen tulee sielunhoitoon, mutta sielunhoitajalla ei juuri kyseisellä hetkellä satu olemaan aikaa. Selitin pitkät pätkät siitä, kuinka hoitaa homma kunnialla niin, että ihminen tulee siinä hetkessä kohdatuksi ja myöhemmin paremmalla ajalla autetuksi. Hongkongilainen vaikutti olevan tyytyväinen vastaukseeni, mutta eräs myanmarilainen viittasi: ”Anteeksi professori Laura, mutta tämä ei kyllä oikein toimi kirkossani. Kaikki seurakuntalaiset tietävät, missä asun ja kotini ovet ovat aina avoimia. Ihmisiä lappaa sisään yötä päivää. Vaimoni yrittää keksiä heille jotain tarjottavaa ja lapseni juoksevat viltteinä ympäri taloa. Olen lopen uupunut. Tohtori Laura, mitä suosittelet tekemään?” Katsoin myanmarilaista opiskelijaani hämmentyneenä ja tapojeni mukaan sanoin, mitä suusta sattui ulos tulemaan: ”Lukitse nyt välillä ovi, hyvä mies!”. Koko luokka räjähti nauramaan ja spontaani kommenttini on herättänyt hilpeyttä vielä muillakin luennoilla. Olemme kyllä myös yhdessä pyrkineet löytämään ratkaisuja tämän myanmarilaispastorin uuvuttavaan tilanteeseen.

Minusta tuntuu viikko toisensa jälkeen, että jokainen luento on oma kulttuurishokkinsa. Voi hyvinkin olla, että se ei ole sitä pelkästään minulle, vaan myös opiskelijoille. Joudun tekemään jokaisella luennolla kovasti töitä sen eteen, että pääsisin opiskelijoiden kanssa edes joksikin samalle sivulle. Välillä olo on ollut suorastaan hyvin epävarma: Mitä ihmettä olen täällä tekemässä ja miksi? Leenan ja Heikin antamalle pienelle kirjaselle on siis todellakin ollut käyttöä! Onneksi myös monia luottamusta vahvistavia tilanteita on

UUTISKIRJE

tullut opiskelijoiden kanssa eteen. Viime viikolla se sama myanmarilaisopiskelija, jonka kotiin lappaa seurakuntalaisia vuorokaudenajasta riippumatta, kysyi luennon jälkeen, voisiko hän tulla käymään työhuoneellani. Hän kaivoi repustaan esille laukun, joka on hänen oman heimonsa kulttuurilaukku. ”Kun lähdin elokuussa kotoani, otin mukaani kolme uutta laukkuu: yhden itselleni, yhden graduni ohjaajalle ja yhden varmuuden vuoksi, jos satun tapaamaan jonkun todella hienon ihmisen. Tohtori Laura, kun tapasin sinut, tiesin heti, että haluan antaa laukun sinulle. Olen istunut luennoillasi nyt yli kuukauden ja täytyy myöntää, että välillä en ymmärrä yhtään, mistä puhut. Mutta silti meidän välillämme on hieno yhteys. Olemme täysin erilaisista kulttuureista, mutta sinä kunnioitat minun kulttuuriani ja jokaista opiskelijaa.” Opiskelijalla ei mahtunut olla minkäänlaista käsitystä, miten hyvältä hänen sanansa ja kaunis lahjansa minusta siinä hetkessä tuntuivat! Ei kai tuosta parempaa palkkaa voi saada.

Kuvassa minä uuden myanmarilaisen laukun kanssa menossa kirkkoon viime sunnuntaina.

Taifuuneja, tulvia ja sairastelua

Ensimmäisen kahden kuukauden aikana olemme kokeneet Hongkongissa kaksi isoa taifuunia sekä rankkasateita ja tulvia. Elo-syyskuun vaihteessa oli taifuuni Saola, josta annettiin kaikkein kovimman luokan hurrikaanivaroitus. Asuimme vielä siinä vaiheessa tornitalon 25. kerroksessa ja talomme huojui tuulen mukana lähes lakkaamatta neljän tunnin ajan. Onneksi esihenkilöni oli kertonut minulle edellisessä päivänä, että täällä korkeat talot on rakennettu niin, että ne myötäilevät kovan tuulen mukana ja näin ollen kestävätkä tuulta paremmin. Olo oli kuin laivassa kovassa merenkäynnissä. Hongkong oli varustautunut taifuunin tuloon onneksi varsin hyvin ja pahimmilta vahingoilta vältyttiin. Vain viikko taifuunin jälkeen Hongkongiin iski rankkasateet, joiden seurauksena osa metroasemista täyttyi vedestä ja myös seminaarilla opiskelijoiden asuntolaan tulvi. Viime viikonloppuna oli taifuuni Koinu, joka ei ollut läheskään yhtä hurja kuin Saola.

UUTISKIRJE

Tässä taifuunien välissä olemme päässeet muuttamaan uuteen asuntoomme, joka on hyvin suojaisella paikalla. Uusi talomme on täkäläisittäin varsin matala, vain 16-kerroksinen. Viihtyisä asuntomme on seitsemännessä kerroksessa.

Elokuun lopussa, juuri ennen lukuvuoden alkua olimme Markuksen kanssa molemmat kuumeessa. Kuumeesta jäi minulle viikkokausiksi kovat vatsakivut. Onneksi ne ovat nyt hellittäneet. Toivottavasti pysymme terveinä tästä eteenpäin, vaikka seminaarilla on nyt useampi opiskelija koronassa.

Rukoilkaa!

Esirukouksen merkitys on saanut aivan uuden ulottuvuutensa täällä. Kaikkein suurimmilla koti-ikävän hetkillä olen avannut YouTubesta kotiseurakuntani Tervolan kanavan, klikannut esiin jonkun jumalanpalveluksen, kelannut esirukouksen kohtaan ja kuunnellut, kuinka tutut ihmiset rukoilevat meidän työemme puolesta. Se tuntuu niin tärkeältä! Kiitos, että rukoilette kaikissa seurakunnissa!

Pyydän rukousta erityisesti opiskelijoideni puolesta. Lähetysseuralla on täällä mannerkiinalaisia stipendiaattiopiskelijoita. Olen tutustunut heistä erityisesti nuoreen naiseen, Chocolateen. Meillä ei oikein ole yhteistä kieltä, mutta syömmme usein lounaamme yhdessä ja Chocolate on innokas oppimaan englantia. Välillä samaan pöytään sattuu joku toinen kiinalainen, joka toimii meille tulkkina. Rukoilkaa Chocolateen ja muiden mannerkiinalaisten opiskelijoiden puolesta! Lisäksi rukoilkaa erityisesti myanmarilaisten opiskelijoiden puolesta, joiden perheet elävät erittäin vaikeissa olosuhteissa. Pyydän rukousta myös omalle työlleni: luennoille sekä kaikenlaisiin kohtaamisiin opiskelijoiden kanssa. Myös miestäni Markusta saa muistaa rukouksissa!

Kaikkea hyvää teille!

Laura

TT Laura Kallatsa

työskentelee käytännöllisen teologian opettajana Luterilaisella teologisella seminaarilla Hongkongissa.

Suomen Lähetysseura tukee seminaarilla opiskelevien mannerkiinalaisten opiskelijoiden opintoja.

Rukousaiheet

- Opiskelijoiden opinnot ja koko elämä.
- Omat luentoni ja muut kohtaamiset opiskelijoiden kanssa.
- Sopivan työnohjaajan löytäminen minulle.

Voit tukea työtäni myös taloudellisesti lahjoittamalla haluamasi summa MobilePaylla numeroon 58735 tai tilisiirrolla FI38 8000 1400 1611 30. Muista kirjoittaa viestikenttään minun nimeni, myös MobilePayssa.